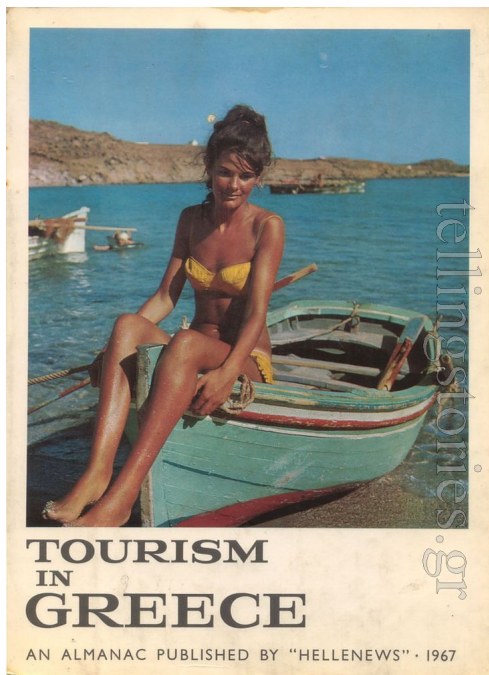

Τυπωμένη από τον Δεκέμβρη του '66, η αγγλόφωνη ετήσια έκδοση της Hellenews LTD με τίτλο «Tourism in Greece – 1967». Ήταν η έβδομη, κατά σειρά, καθώς η πρώτη είχε κυκλοφορήσει το '61. Σκοπός της ιδιωτικής αυτής πρωτοβουλίας, να υπενθυμίσω ότι η Hellenews ήταν εταιρεία που ανάμεσα στις άλλες δραστηριότητες της, εξέδιδε την οικονομική εφημερίδα «Εξπρές» και το αυτοκινητικό περιοδικό «auto – ΕΞΠΡΕΣ», ήταν η προβολή του Ελληνικού Τουρισμού.

Η έκδοση απευθυνόταν τόσο στους επαγγελματίες του χώρου, που την χρησιμοποιούσαν ως εργαλείο, όσο και στους αλλοδαπούς επισκέπτες για τους οποίους αποτελούσε ένα σημαντικό βοήθημα.

Το έγχρωμο εξώφυλλο κοσμούσε η παρουσία μιας λιγνής, νόστιμης μελαχρινής, πάνω σε φαρόβαρκα. Μια καθ' όλα μίνιμαλ, αντικομφορμιστική εικόνα, που έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την σύγχρονη παρέλαση της ευτελούς πολυτέλειας. Στο ίδιο ύφος, περιστρέφονται και οι υπόλοιπες 218 μαυρόασπρες σελίδες, διακοσμημένες ενίοτε από το πενάκι και την ευαισθησία του Μίνωα Αργυράκη.

Στο περιεχόμενό τους δεσπόζουν οι πληροφορίες για την Ελλάδα κατά διαμέρισμα, με πλούσιο φωτογραφικό υλικό και πολλές λεπτομέρειες, κάθε είδους αφηγήσεις, όπως και ρεπορτάζ για τα καλλιτεχνικά δρώμενα, τα πολιτιστικά γεγονότα, μα και τις παραδόσεις,

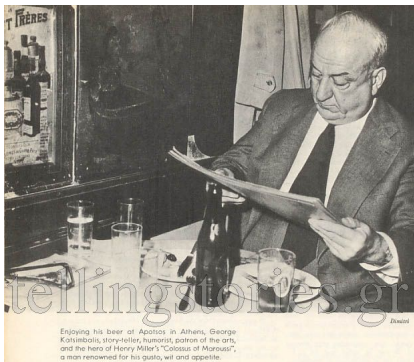
τα ήθη και τα έθιμα.

Πενήντα χρόνια από τότε, η έκδοση αυτή μας θυμίζει μια Ελλάδα που δεν υπάρχει πια. Σε μια περίοδο που προσπαθούσε να πάρει πραγματικές ανάσες μετά τον τόσο τραυματικό Εμφύλιο, τότε, που ήρθε το στρατιωτικό πραξικόπημα να την γυρίσει πάλι πίσω στο κλίμα των πρώτων χρόνων της δεκαετίας του '50.

Είναι η εποχή που τα Ελληνόπουλα φορούσαν ελβιέλες, πίνανε tam – tam, τα big mac δεν τα γνώριζαν και οι μπακάληδες δεν είχαν προϊόντα με ημερομηνία λήξης. Υπήρχαν περισσότερα θερινά σινεμά, κανένα μούλτιπλεξ, και για να μην πλέουμε αμέριμνοι στην θάλασσα της νοσταλγίας, πολλές φτωχογειτονιές πολεμούσαν να αποκτήσουν δίκτυο αποχέτευσης.

Ωστόσο, η δύση, ερχόταν κατά πάνω μας. Με τις μουσικές της, τα φώτα της, τις επενδύσεις της, με όλα τα όμορφα και τα αταίριαστά της και φυσικά με τους τουρίστες της. Έτσι αρχίσανε να σηκώνονται ασύμμετρα μεγάλα ξενοδοχειακά συγκροτήματα και να συντελείτε μια ανάπτυξη συχνά εκτός Ελληνικού μέτρου.

Ήταν η αρχή του τέλους μια άλλης Ελλάδας. Δεν θα ήταν σύντομο και θα συνέβαινε τόσο προοδευτικά, τόσο γλυκά ώστε να μην μπορούσαμε να το αποτρέψουμε.

Σε αυτή την πρώτη ενότητα, διότι το επόμενο 48ωρο έπεται και δεύτερη, πέρα από το εξώφυλλο, φιλοξενείται και μια εικόνα του Γιώργου Κατσίμπαλη στο Απότσο. Απών, από το 1978 ο, και κολοσσός του Αμαρουσίου αποκαλούμενος, έλληνας διανοούμενος. Ανάμνηση μόνον, και το φημισμένο Αθηναϊκό ουζερί, που έκλεισε τον κύκλο του 19 χρόνια μετά τον θάνατο του Κατσίμπαλη, το 1997. Θύμα και αυτό της άμετρης ανάπτυξης και μιας Αθήνας που επιδίωκε να πνίξει τις κότρες που γεννούσαν χρυσά αυγά, με την προσδοκία ότι έτσι θα έβρισκε ακόμα ευκολότερα, περισσότερο, πλούτο.

THE ELEGANCE...

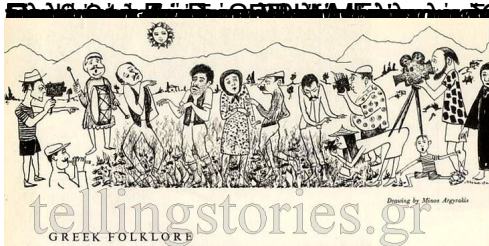
OF A SHIP'S LOUNGE

is only part of the enjoyment of a Mediterranean voyage by

t.s. **CYNTHIA** t.s. **ISTHMIA**

WEEKLY SAILINGS

MARSEILLES - GENOA - NAPLES - PIRAEUS - ALEXAND
PORT SAID - BEIRUT AND VICE VERSA

No other nation in the world, with the exception perhaps of the Chinese, have such an old and rich heritage of traditions which were shaped through several millennia of unbroken national life during which time their civilization was able to retain certain important traits of its character even after centuries of foreign domination, while at the same time deeply influencing the conquerors. This unique heritage of the Greek people manifests itself in various media through which the Greek

and Victory greatly reminiscent of the goddess Athena. Alexander the Great — his name turned into the compound form *Μεγ. Αλεξανδρος* — lives on in Greek folklore as a symbol of chivalry, the saviour of the weak and the slayer of dragons, the Saint George.

The Greek people observe a great number of religious feasts, which although Christian, nevertheless have their roots in the ancient rites of the Greek races. The most important religious ceremonies are those which take place